ददौ प्राचीं दिशं होत्रे ब्रह्मणे दक्षिणां दिशं ।
अध्वर्यवे प्रतीचीं वै उद्गात्रे उत्तरां दिशं ॥ २१ ॥
अन्येभ्यो ऽवान्तरदिशः कश्यपाय च मध्यतः ।
आर्यावर्तमुपद्रष्ट्रे सदस्येभ्यस्ततः परं ॥ २२ ॥
ततश्चावभृथस्नानविधूताशेषकिल्विषः ।
सरस्वत्यां ब्रह्मनद्यां रेजे व्यभ्र इवांशुमान् ॥ २३ ॥
स्वदेहं जमदग्निस्तु लब्ध्वा संज्ञानलक्षणं ।
ऋषीणां मण्डले सो ऽभूत् सप्तमो रामपूजितः ॥ २४ ॥
जामदग्न्यो ऽपि भगवान् रामः कमललोचनः ।
आगामिन्यन्तरे राजन् वर्तयिष्यति वै वृहत् ॥ २५ ॥
आस्ते ऽद्यापि महेन्द्राद्रौ न्यस्तदण्डः प्रशान्तधीः ।
उपगीयमानचरितः सिद्धगन्धर्वचारणैः ॥ २६ ॥*
एवं भृगुषु विश्वात्मा भगवान् हरिरीश्वरः ।
अवतीर्य परं भारं भुवो ऽहन् बहुशो नृपान् ॥ २७ ॥
गाधेरभून्महातेजाः समिद्ध इव पावकः ।
तपसा क्षात्रमुत्सृज्य यो लेभे ब्रह्मवर्चसं ॥ २८ ॥
विश्वामित्रस्य चैवासन् पुत्रा एकशतं नृप ।
मध्यमस्तु मधुछन्दा मधुछन्दस एव ते ॥ २९ ॥
पुत्रं कृत्वा शुनःशेफं देवरातं च भार्गवं ।
आजीगर्तं सुतानाह ज्येष्ठ एष प्रकल्प्यतां ॥ ३० ॥
यो वै हरिश्चन्द्रमखे विक्रीतः पुरुषः पशुः ।
स्तुत्वा देवान् प्रजेशादीन् मुमुचे पाशबन्धनात् ॥ ३१ ॥